

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/310/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203640
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614203640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanej P. F., bytom XXX XX O. F. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 577,44 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 5C/146/2014-85 zo dňa 22.05.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 92343828, právne zástup. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu, žalovanej nepriznal náhradu trov konania a žalobcovi právo na ich náhradu. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 111,32 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 52 ods. 2, § 53 ods. 4 písm. b) a § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že na základe žiadosti žalovanej právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., zriadila v prospech žalovanej bežný účet, na ktorom poskytla v prospech žalovanej úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 30.09.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vznikutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte žalovanej evidovaného právny predchodcom žalobcu pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v celkovej sume 658,76 Eur a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie pohľadávky v lehote do 08.10.2013. Žalovaná napriek písomným výzvam žalobcu svoj dlh voči žalobcovi do dnešného dňa nezaplatila ani len čiastočne, voči žalobcovi je od 09.10.2013 v omeškaní so zaplatením sumy 577,44 Eur s prísl. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 28.03.2013 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte č. 0622914966/0900 vo výške dlžnej sumy 658,76 Eur s prísl. postúpená žalobcovi. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, že v tejto veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že

žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, pretože zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 Zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani zákonné predpoklady § 92 ods. 8 Zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Považoval za potrebné uviesť, že podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo, preto nie je známy obsah tejto výzvy a ak takáto výzva absentuje, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Poznamenal, že táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka. V tomto smere poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/150/2014 zo dňa 19.01.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24.02.2015. Z uvedených dôvodov mal za zrejmé, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby a žalobu zamietol.

3. O trovách konania medzi žalobcom a žalovanou rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože v konaní mal plný úspech vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej. Náhradu trov konania spolu v sume 111,32 Eur súd prvej inštancie zaviazal zaplatiť žalobcu vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka.

4. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil a neúplne zistil skutkový stav. Uviedol, že svoju vecnú legitímáciu v konaní preukázal predložením listinného dôkazu Oznámenia o postúpení pohľadávky, ktorým si postupca spoločnosť Slovenská sporiteľňa splnila povinnosť podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb.. Relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Podporne poukázal na rozhodnutie NS SR 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003. Ďalej uviedol, že v ust. § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva, neupravuje však zákonne podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, nedodržanie ktorých by spôsobovalo neplatnosť postúpenia. Dodal, že súdu prvej inštancie navyše predložil písomnú výzvu jeho právneho predchodcu adresovanú žalovanej na uhradení dlhu zo dňa 11.07.2011, avšak tento dôkaz súd prvej inštancie vôbec nevykonal. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, ktorý s poukazom na judikatúru súdov, sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zároveň navrhol priznať náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p, bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodne.

7. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní a vec správne právne posúdil. Odvolací súd si osvojuje odôvodnenie súdu prvej inštancie a na potvrdenie správnosti rozsudku a v súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Z obsahu spisu odvolací súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenska sporiteľňa, a.s., a žalovaný uzatvorili dňa 13.01.2006 zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX a dňa 15.06.2006 dodatok k tejto zmluve, na základe ktorých bol v prospech žalovanej zriadený bežný účet na ktorom žalobca poskytol v prospech žalovanej úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Bez pochybnosti je potrebné uvedenú zmluvu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj predpisu

špeciálnej úpravy, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov.

9. Žalobca aktívnu legitímáciu v predmetnom konaní odvíjal od zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 28.03.2013 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením zo dňa 05.04.2013. Predmetom postúpenia mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. voči žalovanej vo výške 658,76 Eur, ktorá vznikla zo zmluvy o účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Oznámením zo dňa 01.10.2013 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť predmetnej pohľadávky ku dňu 30.09.2013.

10. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný exces v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru - (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/201427).

11. V danom prípade žalobca tvrdiac, že pohľadávku nadobudol postúpením od banky, mal riadne preukázať splnenie podmienok platného postúpenia (v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona o bankách), čo je predpokladom na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky, resp. zmluva o postúpení pohľadávky na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa nestačí. Odvolaciemu súdu je síce známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003, uvedené rozhodnutie je však podľa názoru odvolacieho súdu použiteľné na situáciu, keď pôvodným veriteľom je „nebanka“, v danom prípade však postupca je bankou, preto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo /210/2001 nemožno aplikovať.

12. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku odvolateľa, že ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. nehovorí o prípadnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje podmienky, ktoré musia byť splnené, ak chce banka ako postupca postúpiť na tretí subjekt, ktorý nie je bankou, svoje pohľadávky. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že v prípade nesplnenia týchto zákonných podmienok, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky.

13. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani.

14. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

15. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a ich splnenie preukazuje žalobca (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, Okresného súdu Trenčín vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 11C/233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 12C/152/2014, Okresný súd Galanta vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 15C/33/2014, Okresný súd Svidník vo veci 5C/430/2013).

16. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že predložil súdu prvej inštancie výzvu na zaplatenie zo dňa 11.07.2011 adresovanú žalovanej odvolací súd uvádza, že žalobca nepreukázal, že by uvedená

výzva bola žalovanej skutočne zaslaná. Len samotný text výzvy zo dňa 11.07.2011 bez toho, aby žalobca doložil akýkoľvek doklad o tom, že predmetná výzva bola žalovanej skutočne aj zaslaná, nepredložil zároveň doklad o svojej aktívnej vecnej legitímácii. Účinky prejavu vôle voči neprítomnej osobe upravuje § 45 Občianskeho zákonníka tak, že tento prejav voči takejto osobe pôsobí od okamihu, keď jej dôjde. To znamená, že tento prejav pôsobí voči adresátovi, keď sa dostane do sféry jeho dispozície, neprítomná osoba má možnosť oboznámiť jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória aj súdna prax za takúto možnosť považujú objektívnu príležitosť adresáta oboznámiť sa s písomnosťou, napr. vhoďením oznámenia o uložení do schránky adresáta. Preukázanie, že došlo k odoslaniu tejto výzvy neznamená, že sa táto výzva dostala aj do dispozície adresáta.

17. Súd prvej inštancie sa správne v prejednávanej veci vyrovnal s aktívnou vecnou legitímáciou na strane žalobcu, odvolacie námietky nie sú spôsobilé pre zmenu vecnej správnej napadnutého rozsudku. Odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 378 ods. 1 C.s.p.).

18. O trovách vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovanej rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p v spojení s ust. § 262 ods. 1 C.s.p a § 255 ods. 1 C.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane úspešnej žalovanej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na § 93 ods. 4 O.s.p. pričom bral na zreteľ procesnú právnu úpravu účinnú do 30.06.2016, t.j. Občiansky súdny poriadok, keďže v zmysle § 470 ods. 2 C.s.p právne účinky úkonov, ku ktorým došlo pred nadobudnutím účinnosti C.s.p (t.j. pred 01.07.2016) zostávajú zachované. S ohľadom na potrebu rešpektovania zásady právnej istoty teda zostáva zachované procesné postavenie vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil pred 01.07.2016 zákonným spôsobom upraveným v ust. § 93 ods. 2 a 3 O.s.p. a rovnako preto zostáva zachované okrem iného aj jeho právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).